

Какъ да разсѣдимъ за всичко-то това? Угре-ти ся бѣхъ съ Българе-ты, и въ това исто-то врѣмя Южни-ти Россіане ся освобождаватъ отъ данока и отъ вліаніе-то Българско. Това обстоятелство е весма важно за Русскѣ-тъ Исторіѣ, зашто тая работа е ставала между Българе-ты, Угре-ты и Россіане-ты.

За да разврѣжѣ това прѣдложеніе, азъ ся мѣчихъ да выикнѣ, колко-то позволява благоразумна-та критика, въ тогавашне-то състояніе на Южны-ты Россіане; нѣ, зашто-то тѣ имяхъ свръзкѣ съ Сѣверны-ты, и тъмно-то имъ спасеніе произлаза отъ Сѣверъ, то историконспытатель-тъ, за да изяснѣ тѣхъ работѣ, трѣбва да обрне вниманіе-то си и на исторіѣ-тъ на Сѣвернѣ Россіѣ. Разказваніе-то на почтенный исторіографъ ми ся чини весма неудовлетворително. Докль Угре-ти ся бѣхъ съ Българе-ты, нека побръзамъ азъ да отидѣ на Сѣверъ, за да испытамъ отъ дѣ е простекло спасеніе-то на Южны-ты Россіане, сир. да прѣпишѣ тѣя мѣста отъ исторіѣ-тъ Карамзиновѣ за Олега Правителя, за които най много ся съмнявамъ. Мождѣ ся, да ся не сръдятъ за това ови, които силно сѣ привръзани отъ Шлецера и Карамзина; зашто историческо-то достоинство никакъ не виси отъ достоинство-то на лице-то, нѣ отъ достоинство-то на мнѣніе-то, и това да бжде за ползѣ-тъ на Русскѣ-тъ исторіѣ. Забѣжете и това още, че като бръкаме, мы ся учимъ. И така да подушаме.

„Рюрикъ, спорядѣ думы-ты на лѣтопись-тъ, прѣдаде на Олега правленіе-то зарадѣ малолѣтство-то на сына си. Той попечитель Игоревъ скоро ся прослави съ свои-ты прѣдпріиманія, побѣды, благоразуміе и любовь къмъ подданны-ты.“
Добра работа.

„Варязи-ти, като ся научихъ за щастливый успѣхъ на Рюрика и на неговы-ты братія, и зашто то желаяхъ и тѣ да имжъ прѣстъ въ привзианія-та, и ся надѣяхъ да ся обогатятъ, дойдохъ много въ Россіѣ. Князове-ти ся зарадвахъ на свои-ты съотечественници, които усилювахъ тѣхнѣ-тъ вѣриж и безстрашнѣ дружинѣ.“